

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 4ης Μαΐου 2023*

«Αίτηση αναιρέσεως – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων – Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 – Υπολογισμός του δείκτη μόχλευσης – Μέτρο του ανοίγματος – Άρθρο 429, παράγραφος 14 – Εξαίρεση των ανοιγμάτων που πληρούσαν ορισμένες προϋποθέσεις – Μερική άρνηση έγκρισης – Διακριτική ευχέρεια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) – Προσφυγή ακυρώσεως – Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης – Δικαστικός έλεγχος»

Στην υπόθεση C-389/21 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2021,

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), εκπροσωπούμενη από τους F. Bonnard, M. Ιωαννίδη, R. Ugena και την C. Zilioli,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

Crédit lyonnais, με έδρα τη Λυών (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τις A. Champsaur και A. Delors, avocates,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Arabadjiev, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του πρώτου τμήματος, L. Bay Larsen (εισηγητή), Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, P. G. Xueieb και A. Kumin, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Αιμιλίου,

γραμματέας: M. Siekierzyńska, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Ιουνίου 2022,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Οκτωβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Απριλίου 2021, *Crédit lyonnais κατά ΕΚΤ* (T-504/19, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2021:185), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε την προσφυγή της *Crédit lyonnais* με αίτημα την ακύρωση της απόφασης ECB-SSM-2019-FRCAG-39 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της 3ης Μαΐου 2019 (στο εξής: επίδικη απόφαση), η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), και του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/62 της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 2014 (ΕΕ 2015, L 11, σ. 37) (στο εξής: κανονισμός 575/2013), κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή δεν επιτράπη στην *Crédit lyonnais* να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του δείκτη μόχλευσης ορισμένα ανοίγματα.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 575/2013

- 2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 90, 91 και 94 του κανονισμού 575/2013 έχουν ως εξής:
 - «(90) Τα χρόνια πριν από τη χρηματοπιστωτική κρίση χαρακτηρίζονταν από υπερβολική συσσώρευση ανοιγμάτων των ιδρυμάτων σε σχέση με τα ίδια κεφάλαιά τους (μόχλευση). Κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης, οι ζημίες και η έλλειψη χρηματοδότησης υποχρέωσαν τα ιδρύματα και να περιορίσουν σημαντικά τη μόχλευσή τους εντός σύντομου χρονικού διαστήματος. Το γεγονός αυτό αύξησε τις καθοδικές πιέσεις στις τιμές των στοιχείων ενεργητικού, προκαλώντας περαιτέρω ζημίες για τα ιδρύματα, που με τη σειρά τους οδήγησαν σε περαιτέρω μειώσεις των ιδίων κεφαλαίων τους. Το τελικό αποτέλεσμα αυτής της αρνητικής αλληλουχίας ήταν η μείωση της διαθεσιμότητας πιστώσεων στην πραγματική οικονομία και μια βαθύτερη και διαρκέστερη κρίση.
 - (91) Οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των κινδύνων είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση επαρκών ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη μη αναμενόμενων ζημιών. Ωστόσο, η κρίση έδειξε ότι οι εν λόγω απαιτήσεις από μόνες τους δεν επαρκούν για να αποτρέψουν την ανάληψη υπερβολικού και μη βιώσιμου κινδύνου μόχλευσης από τα ιδρύματα.

[...]

(94) Ο δείκτης μόχλευσης είναι ένα νέο ρυθμιστικό και εποπτικό εργαλείο για την [Ευρωπαϊκή] Ένωση. Σύμφωνα με τις διεθνείς συμφωνίες, θα πρέπει να θεσπιστεί στην αρχή ως επιπρόσθετο στοιχείο που μπορεί να εφαρμοστεί σε μεμονωμένα ιδρύματα κατά τη διακριτική ευχέρεια των εποπτικών αρχών. Οι υποχρεώσεις υποβολής αναφορών των ιδρυμάτων θα επιτρέψουν τον κατάλληλο έλεγχο και την ανάλογη βαθμονόμηση, με στόχο τη μετάβαση σε ένα δεσμευτικό μέτρο το 2018.»

3 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημεία 93 και 94, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι εξής ορισμοί:

[...]

93) ως “μόχλευση” νοείται το σχετικό μέγεθος των στοιχείων ενεργητικού ενός ιδρύματος, των υποχρεώσεων εκτός ισολογισμού και των ενδεχόμενων υποχρεώσεων προς πληρωμή, προς παράδοση ή προς παροχή εγγύησης, περιλαμβανομένων των υποχρεώσεων από ληφθείσα χρηματοδότηση, αναληφθείσες δεσμεύσεις, παράγωγα μέσα και συμφωνίες πώλησης και επαναγοράς, αλλά εξαιρουμένων των υποχρεώσεων που μπορούν να εκτελεστούν μόνο στο πλαίσιο της εκκαθάρισης ενός ιδρύματος, συγκρινόμενα με τα ίδια κεφάλαια του εν λόγω ιδρύματος,

94) ως “κίνδυνος υπερβολικής μόχλευσης” νοείται ο κίνδυνος που απορρέει από τον ευάλωτο χαρακτήρα ιδρύματος λόγω μόχλευσης ή ενδεχόμενης μόχλευσης που ενδέχεται να απαιτεί ακούσια διορθωτικά μέτρα στο επιχειρηματικό σχέδιό του, περιλαμβανομένης της υπό πίεση πώλησης στοιχείων ενεργητικού που μπορεί να οδηγήσει σε ζημιές ή σε αναπροσαρμογές της αξίας των λοιπών στοιχείων του ενεργητικού του».

4 Το άρθρο 116, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Σε εξαιρετικές περιστάσεις, τα ανοίγματα έναντι οντοτήτων του δημόσιου τομέα μπορούν να αντιμετωπίζονται ως ανοίγματα έναντι της κεντρικής κυβέρνησης, περιφερειακής κυβέρνησης ή τοπικής αρχής στη δικαιοδοσία της οποίας εδρεύουν αυτές, εφόσον κατά την κρίση των αρμόδιων αρχών της δικαιοδοσίας αυτής δεν υπάρχει διαφορά κινδύνου μεταξύ αυτών και εκείνων των ανοιγμάτων, καθόσον τα πρώτα είναι δεόντως εγγυημένα από την κεντρική κυβέρνηση, την περιφερειακή κυβέρνηση ή την τοπική αρχή.»

5 Το άρθρο 412, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού προβλέπει τα ακόλουθα:

«Τα ιδρύματα διατηρούν ρευστά στοιχεία ενεργητικού, το άθροισμα των αξιών των οποίων καλύπτει τις εκροές ρευστότητας μείον τις εισροές ρευστότητας υπό ακραίες συνθήκες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ιδρύματα διατηρούν επαρκή επίπεδα αποθεμάτων ρευστότητας για να αντιμετωπίσουν πιθανές ανισορροπίες μεταξύ εισροών και εκροών ρευστότητας υπό ιδιαίτερα ακραίες συνθήκες για χρονικό διάστημα τριάντα ημερών. [...]»

6 Το άρθρο 429, παράγραφοι 2 και 14, του κανονισμού 575/2013 προβλέπει τα εξής:

«2. Ο δείκτης μόχλευσης υπολογίζεται ως το μέτρο κεφαλαίου ενός ιδρύματος προς το μέτρο συνολικού ανοίγματος του ιδρύματος αυτού και εκφράζεται ως ποσοστό.

[...]

[...]

14. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να επιτρέπουν σε κάποιο ίδρυμα να εξαιρεί από το μέτρο του ανοίγματος τα ανοίγματα που ικανοποιούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) πρόκειται για ανοίγματα σε οντότητα του δημόσιου τομέα·

β) ο χειρισμός τους πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 116 παράγραφος 4·

γ) προκύπτουν από καταθέσεις που το ίδρυμα υποχρεούται εκ του νόμου να μεταβιβάσει στην οντότητα του δημόσιου τομέα η οποία αναφέρεται στο στοιχείο α) για τους σκοπούς της χρηματοδότησης επενδύσεων δημοσίου συμφέροντος.»

7 Το άρθρο 429α, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 575/2013, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019 (ΕΕ 2019, L 150, σ. 1) (στο εξής: τροποποιημένος κανονισμός 575/2013), που εφαρμόζεται από τις 28 Ιουνίου 2021, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2, του κανονισμού 2019/876, προβλέπει τα εξής:

«1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 429 παράγραφος 4, τα ιδρύματα δύνανται να εξαιρούν οποιαδήποτε από τα ακόλουθα ανοίγματα από το μέτρο συνολικού ανοίγματός τους:

[...]

ι) ανοίγματα που πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) πρόκειται για ανοίγματα σε οντότητα του δημόσιου τομέα,

ii) έχουν μεταχείριση σύμφωνα με το άρθρο 116 παράγραφος 4,

iii) προκύπτουν από καταθέσεις τις οποίες το ίδρυμα υποχρεούται εκ του νόμου να μεταβιβάσει στην οντότητα του δημόσιου τομέα που αναφέρεται στο σημείο i) για το σκοπό της χρηματοδότησης επενδύσεων δημοσίου συμφέροντος.»

Ο κανονισμός 1024/2013

8 Η αιτιολογική σκέψη 55 του κανονισμού 1024/2013 έχει ως εξής:

«Η ανάθεση εποπτικών καθηκόντων συνεπάγεται τη σημαντική ευθύνη για την ΕΚΤ να διασφαλίζει τη χρηματοοικονομική σταθερότητα στην Ένωση και να χρησιμοποιεί τις εποπτικές εξουσίες της κατά τον πλέον αποτελεσματικό και αναλογικό τρόπο. [...]»

9 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Στο πλαίσιο του άρθρου 6, η ΕΚΤ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, διαθέτει αποκλειστική αρμοδιότητα να εκτελεί, για σκοπούς προληπτικής εποπτείας, τα κατωτέρω καθήκοντα όσον αφορά όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη:

[...]

δ) να διασφαλίζει συμμόρφωση με τις πράξεις που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση του άρθρου 4 παράγραφος 3 διά των οποίων επιβάλλονται στα πιστωτικά ιδρύματα απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας στους τομείς των ιδίων κεφαλαίων, της τιτλοποίησης, των ορίων μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων, της ρευστότητας, της μόχλευσης, καθώς και απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και δημοσίευσης πληροφοριών σχετικά με τα εν λόγω θέματα,

[...]

3. Για το σκοπό της εκτέλεσης των καθηκόντων που της ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, με σκοπό τη διασφάλιση υψηλών προτύπων εποπτείας, η ΕΚΤ εφαρμόζει όλη την οικεία νομοθεσία και, αν το σχετικό ενωσιακό δίκαιο αποτελείται από οδηγίες, την εθνική νομοθεσία μεταφοράς των οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη. [...]»

10 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Η ΕΚΤ εκτελεί τα καθήκοντά της στο πλαίσιο ενιαίου εποπτικού μηχανισμού αποτελούμενου από την ΕΚΤ και τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Η ΕΚΤ είναι υπεύθυνη για την αποτελεσματική και συνεπή λειτουργία του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού.»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 11 Η Crédit lyonnais είναι ανώνυμη εταιρία η οποία έχει συσταθεί κατά το γαλλικό δίκαιο και έχει λάβει άδεια λειτουργίας ως πιστωτικό ίδρυμα. Αποτελεί θυγατρική της Crédit agricole SA και, βάσει αυτού, υπόκειται στην άμεση προληπτική εποπτεία της ΕΚΤ.
- 12 Στις 5 Μαΐου 2015 η Crédit agricole ζήτησε, ιδίω ονόματι και επ' ονόματι των οντοτήτων του ομίλου Crédit agricole, στον οποίο ανήκει και η Crédit lyonnais, να της επιτραπεί από την ΕΚΤ να εξαιρέσει από το μέτρο του ανοίγματος για τους σκοπούς υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης τα ανοίγματα έναντι του Caisse des dépôts et consignations (Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, Γαλλία, στο εξής: CDC), τα οποία προκύπτουν από τις καταθέσεις στους λογαριασμούς ταμιευτηρίου τύπου A (livrets A), στους λογαριασμούς κοινωνικού ταμιευτηρίου (livrets d'épargne populaire) και στους λογαριασμούς βιώσιμης και αλληλέγγυας ανάπτυξης (livrets de développement durable et solidaire), οι οποίες πρέπει, κατά την εφαρμοστέα γαλλική νομοθεσία, να μεταβιβάζονται υποχρεωτικά στο CDC (στο εξής, από κοινού: ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις).
- 13 Με απόφαση της 24ης Αυγούστου 2016, η ΕΚΤ απέρριψε το ως άνω αίτημα της Crédit agricole. Η απόφαση αυτή ακυρώθηκε με την απόφαση της 13ης Ιουλίου 2018, Crédit agricole κατά ΕΚΤ (T-758/16, EU:T:2018:472).
- 14 Στις 26 Ιουλίου 2018, η Crédit agricole, ιδίω ονόματι και επ' ονόματι των οντοτήτων του ομίλου Crédit agricole στον οποίο ανήκει και η Crédit lyonnais, ζήτησε εκ νέου από την ΕΚΤ να της επιτραπεί να εξαιρέσει από το μέτρο του ανοίγματος για τους σκοπούς του υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης τα ανοίγματα έναντι του CDC τα οποία προκύπτουν από τις καταθέσεις στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.
- 15 Η ΕΚΤ, αφού κοινοποίησε στην Crédit agricole σχέδιο απόφασης και έλαβε τις σχετικές της παρατηρήσεις, εξέδωσε στις 3 Μαΐου 2019 την επίδικη απόφαση.

- 16 Με την απόφαση αυτή, επιτράπηκε στην Crédit agricole και στις οντότητες του ομίλου Crédit agricole, εξαιρουμένης της Crédit lyonnais, να εξαιρέσουν από το μέτρο του ανοίγματος για τους σκοπούς του υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης το σύνολο των ανοιγμάτων τους έναντι του CDC τα οποία προκύπτουν από τις καταθέσεις στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων. Αντιθέτως, στην Crédit lyonnais επιτράπηκε να εξαιρέσει μόνον το 66 % των ως άνω ανοιγμάτων.
- 17 Προς στήριξη της εν λόγω απόφασης, η ΕΚΤ εκτίμησε ότι συνέτρεχαν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του άρθρου 429, παράγραφος 14, στοιχεία α΄ έως γ΄, του κανονισμού 575/2013. Η ΕΚΤ, επισημαίνοντας ότι διέθετε διακριτική ευχέρεια για τη χορήγηση εξαίρεσης δυνάμει της ως άνω διάταξης, εφάρμοσε μεθοδολογία η οποία λάμβανε υπόψη τρία στοιχεία, ήτοι την πιστοληπτική ικανότητα της γαλλικής κεντρικής διοίκησης, τον κίνδυνο εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής και το επίπεδο συγκέντρωσης των ανοιγμάτων έναντι του CDC, τα οποία προέκυπταν από τις καταθέσεις στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.
- 18 Εν κατακλείδι, η ΕΚΤ έκρινε ότι τα ανοίγματα των οντοτήτων που υπόκεινται στην προληπτική εποπτεία της έναντι του CDC ενέχουν χαμηλό κίνδυνο. Εντούτοις, όσον αφορά την Crédit lyonnais, η ΕΚΤ, βασιζόμενη στην αξιολόγηση των τριών στοιχείων της μεθοδολογίας της και, ειδικότερα, στην περίοδο προσαρμογής δέκα ημερών μεταξύ των θέσεων της Crédit lyonnais και εκείνων του CDC, στην υψηλή και αυξανόμενη συγκέντρωση των ανοιγμάτων της έναντι του CDC τα οποία συνδέονται με τις ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις, καθώς και στο γεγονός ότι το πιστωτικό αυτό ίδρυμα δεν καλύπτεται από τον μηχανισμό αλληλεγγύης που υφίσταται στο επίπεδο του ομίλου Crédit agricole, εκτίμησε ότι η εξισορρόπηση μεταξύ του συμφέροντος να εφαρμόζεται ουδέτερος δείκτης μόχλευσης από απόψεως κινδύνων και του συμφέροντος εξαίρεσης ορισμένων ανοιγμάτων χαμηλού κινδύνου δικαιολογούσε να της χορηγηθεί, για τον υπολογισμό του δείκτη αυτού, ποσοστό εξαίρεσης ύψους μόνον 66 % όσον αφορά τα ανοίγματα έναντι του CDC.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Ιουλίου 2019, η Crédit lyonnais άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης απόφασης καθόσον με την απόφαση αυτή δεν επιτράπηκε στην Crédit lyonnais να εξαιρέσει από το μέτρο του ανοίγματος για τους σκοπούς υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης το σύνολο των ανοιγμάτων της έναντι του CDC τα οποία προκύπτουν από τις καταθέσεις ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.
- 20 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Crédit lyonnais πρόεβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούσαν, πρώτον, παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, απορρέουσα από πλημμελή εκτέλεση, εκ μέρους της ΕΚΤ, της απόφασης της 13ης Ιουλίου 2018, Crédit agricole κατά ΕΚΤ (Τ-758/16, ΕΥ:Τ:2018:472), δεύτερον, παράβαση του άρθρου 429, παράγραφος 14, και του άρθρου 400, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 575/2013 και, τρίτον, πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης στα οποία υπέπεσε η ΕΚΤ.
- 21 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ενώ έκρινε, στη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το επιχείρημα που περιλαμβάνεται στο τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορούσε το ζήτημα αν η εκτίμηση της ΕΚΤ ήταν σύμφωνη με τη σκέψη 81 της απόφασης της 13ης Ιουλίου 2018, Crédit agricole κατά ΕΚΤ (Τ-758/16, ΕΥ:Τ:2018:472), έπρεπε να εξεταστεί από κοινού με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως.

- 22 Στις σκέψεις 101 έως 123 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης στα οποία υπέπεσε η ΕΚΤ με την επίδικη απόφαση, κατά την εκτίμηση του κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής.
- 23 Στο πλαίσιο της εξέτασης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο, πρώτον, επισήμανε, στις σκέψεις 107 έως 114 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι οι ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις έχουν ορισμένα ουσιώδη χαρακτηριστικά, ήτοι, κατ' αρχάς, τον χαρακτηρισμό τους ως «ασφαλούς τοποθέτησης» σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης, που δεν μνημονευόταν στην επίδικη απόφαση, εν συνεχεία, την ύπαρξη διπλής εγγύησης της Γαλλικής Δημοκρατίας σε σχέση με τις καταθέσεις ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων και, τέλος, το γεγονός ότι οι εν λόγω αποταμιεύσεις ελάχιστα μπορούν να συμβάλουν στη δημιουργία υπερβολικής μόχλευσης, δεδομένου ότι πρέπει να μεταβιβάζονται στο CDC και, επομένως, δεν μπορούν, σε αντίθεση με άλλα είδη τραπεζικών καταθέσεων, να επενδύονται σε επισφαλή ή μη ρευστά στοιχεία του ενεργητικού.
- 24 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 105 και 115 έως 117 της απόφασης αυτής, ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που εκτίθενται στις σκέψεις 107 έως 114 της ίδιας απόφασης, ο δικαιολογητικός λόγος της επίδικης απόφασης που αντλείται από τον ιδιαίτερος ρευστό χαρακτήρα του συστήματος ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων δεν αρκούσε, αφ' εαυτού, για να στηρίξει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η ΕΚΤ έναντι της Crédit Lyonnais και κατά το οποίο, εν προκειμένω, υφίστατο κίνδυνος εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής, επομένως δε το βάσιμο του συμπεράσματος αυτού εξαρτιόταν από το άλλο στοιχείο στο οποίο στηρίχθηκε κατ' ουσίαν η ΕΚΤ, ήτοι από την εμπειρία που αντλήθηκε από τις πρόσφατες τραπεζικές κρίσεις.
- 25 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, τρίτον, στις σκέψεις 118 έως 122 της ίδιας απόφασης, ότι το παράδειγμα που έλαβε υπόψη η ΕΚΤ, για να συναγάγει ότι η εμπειρία των πρόσφατων τραπεζικών κρίσεων έδειξε ότι υπήρχαν μαζικές αναλήψεις, δεν αφορούσε καταθέσεις που παρουσίαζαν, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 23 της παρούσας απόφασης, χαρακτηριστικά αρκούντως παρεμφερή με εκείνα των καταθέσεων στο πλαίσιο του συστήματος ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.
- 26 Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 123 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως έπρεπε να γίνει δεκτό, δεδομένου ότι η ΕΚΤ δεν είχε λάβει υπόψη, κατά την εκτίμηση του κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής, όλα τα χαρακτηριστικά του συστήματος ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων και συμπέρανε βάσει αυτού, στη σκέψη 124, ότι η ΕΚΤ δεν «εφάρμοσε ορθώς» τη σκέψη 81 της απόφασης της 13ης Ιουλίου 2018, Crédit agricole κατά ΕΚΤ (Τ-758/16, ΕΥ:Τ:2018:472), και κατά συνέπεια έπρεπε να γίνει δεκτό το σχετικό επιχείρημα που περιλαμβανόταν στο τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως.
- 27 Στη σκέψη 125 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η αιτιολογία της επίδικης απόφασης σχετικά με την εκτίμηση του κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής ήταν, επομένως, πλημμελής.
- 28 Στη σκέψη 126 της ως άνω απόφασης το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, λαμβανομένης υπόψη της μεθοδολογίας που εφάρμοσε η ΕΚΤ στην επίδικη απόφαση, ότι η λοιπή αιτιολογία της επίδικης απόφασης, η οποία αφορά την πιστοληπτική ικανότητα της γαλλικής κεντρικής διοίκησης και το επίπεδο συγκέντρωσης των ανοιγμάτων έναντι του CDC, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι δεν ήταν πλημμελής, δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την απόρριψη του αιτήματος της Crédit Lyonnais από την ΕΚΤ. Συγκεκριμένα, κατά το Γενικό Δικαστήριο, βάσει της μεθοδολογίας αυτής, αν

λαμβάνονταν υπόψη αποκλειστικά και μόνον τα εν λόγω σημεία της αιτιολογίας, δεν θα είχε απορριφθεί το αίτημα της Crédit Lyonnais να επωφεληθεί πλήρως της παρέκκλισης την οποία προβλέπει το άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013.

- 29 Κατά συνέπεια, χωρίς να προβεί σε ανάλυση των επιχειρημάτων που αφορούν τη λοιπή αιτιολογία της επίδικης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση αυτή καθόσον η ΕΚΤ δεν επέτρεψε στην Crédit Lyonnais να εξαιρέσει από το μέτρο του ανοίγματος για τους σκοπούς υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης το 34 % των ανοιγμάτων της έναντι του CDC τα οποία προκύπτουν από τις καταθέσεις στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.

Αιτήματα των διαδίκων

- 30 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η ΕΚΤ ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και
- να καταδικάσει την Crédit Lyonnais στα δικαστικά έξοδα.

- 31 Η Crédit Lyonnais ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμη και
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 32 Η ΕΚΤ προβάλλει τέσσερις λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αφορά υπέρβαση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, των ορίων που επιβάλλονται στην άσκηση του δικαστικού του ελέγχου. Ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως αφορούν, αντιστοίχως, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, παραμόρφωση των προσκομισθέντων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποδεικτικών στοιχείων και παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 94, καθώς και του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 33 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια που επιβάλλονται στην άσκηση του δικαστικού ελέγχου.

- 34 Προκαταρκτικώς, η ΕΚΤ επισημαίνει ότι όταν τα θεσμικά ή τα λοιπά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια, ιδίως λόγω των σύνθετων οικονομικών εκτιμήσεων στις οποίες πρέπει να προβούν, η εξουσία ελέγχου των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης είναι περιορισμένη. Πέραν της ελλιπούς ή ανεπαρκούς αιτιολογίας, της παραμόρφωσης των πραγματικών περιστατικών, της πλάνης περί το δίκαιο και της κατάχρησης εξουσίας, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης μπορούν μόνο να διαπιστώσουν την πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσε το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο κατά την έκδοση της απόφασης η οποία υποβάλλεται στην κρίση τους, χωρίς ωστόσο να υποκαθιστούν με την εκτίμησή τους εκείνη του εν λόγω θεσμικού ή άλλου οργάνου.

- 35 Από το γράμμα του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013 προκύπτει ότι οι αρμόδιες αρχές τις οποίες αφορά η διάταξη αυτή διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της τεχνικής επάρκειάς τους στον τομέα της τραπεζικής εποπτείας και των εμπιστευτικών πληροφοριών στις οποίες μπορούν να έχουν πρόσβαση στο πλαίσιο αυτό. Συγκεκριμένα, η εν λόγω διάταξη προβλέπει ότι, ακόμη και αν τα οικεία ανοίγματα πληρούν τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται σε αυτήν, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εγκρίνουν ή να απορρίψουν την εξαίρεση από το μέτρο του ανοίγματος που ζητεί ένα ίδρυμα.
- 36 Όμως, κατά την ΕΚΤ, το Γενικό Δικαστήριο δεν απέδειξε επ' αυτού ότι τα συμπεράσματα της ήταν όλως αβάσιμα υπό το πρίσμα των διαπιστωθέντων από αυτήν πραγματικών στοιχείων. Στην πραγματικότητα, βασίστηκε σε αιτιολογία διαφορετική από εκείνη που προέβαλε η ΕΚΤ προς στήριξη της επίδικης απόφασης. Πέραν του ότι η αιτιολογία η οποία έγινε δεκτή από το Γενικό Δικαστήριο είναι ανακριβής, ο έλεγχος τον οποίο άσκησε εν προκειμένω ισοδυναμεί με τη μεταβίβαση σε αυτό το δικαιοδοτικό όργανο της αρμοδιότητας διενέργειας σύνθετων οικονομικών εκτιμήσεων.
- 37 Επομένως, μολονότι η ΕΚΤ είχε κρίνει, με την επίδικη απόφαση, ότι ο κίνδυνος εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής, ακόμη και αν ήταν ελάχιστα πιθανός, εντούτοις υφίστατο, και ότι εάν επερχόταν στην περίπτωση της Crédit Lyonnais, θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντικές ζημιές, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου των ανοιγμάτων του πιστωτικού αυτού ιδρύματος έναντι του CDC, το Γενικό Δικαστήριο, στηριζόμενο στη δική του εκτίμηση ορισμένων χαρακτηριστικών των λογαριασμών ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κίνδυνος αυτός δεν είχε αποδειχθεί στην περίπτωση της Crédit Lyonnais. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υποκατέστησε την εκτίμηση της ΕΚΤ με τη δική του.
- 38 Η υποκατάσταση αυτή έγινε όσον αφορά πλείονα σημεία της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης.
- 39 Πρώτον, η ΕΚΤ προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι στις σκέψεις 107 έως 110 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης έκρινε πως, δεδομένου ότι οι ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις χαρακτηρίζονταν «ασφαλής τοποθέτηση», δεν ήταν πιθανό ή ήταν ελάχιστα πιθανό να προβούν οι καταθέτες, εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, σε μαζικές αναλήψεις από τους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων. Η ίδια όμως δεν αγνόησε αυτό το χαρακτηριστικό της «ασφαλούς τοποθέτησης» σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης, αλλά κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το εν λόγω χαρακτηριστικό δεν καθιστούσε δυνατή, ελλείψει νομικών ρυθμίσεων που να περιορίζουν τη δυνατότητα ανάληψης από τους καταθέτες, την πλήρη εξάλειψη του κινδύνου μαζικών αναλήψεων.
- 40 Η ΕΚΤ φρονεί ότι, ενώ η συλλογιστική στην οποία θεμελιώθηκε η επίδικη απόφαση ήταν συνεπής, τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν είναι κρίσιμα, λόγω του παρωχημένου ή γενικού χαρακτήρα τους, ότι ερμηνεύθηκαν εσφαλμένως από το Γενικό Δικαστήριο και ότι δεν είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα που συνήγαγε εξ αυτών στην εν λόγω απόφαση.
- 41 Δεύτερον, η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι οι καταθέσεις στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων που μεταβιβάζονταν από την Crédit Lyonnais στο CDC δεν ήταν ικανές να προκαλέσουν κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης, μολονότι η ίδια είχε κρίνει στην επίδικη απόφαση ότι ο κίνδυνος αυτός, καίτοι μικρός, δεν μπορούσε να αγνοηθεί.

- 42 Συναφώς, η ΕΚΤ επισημαίνει ότι η υποχρέωση μεταβίβασης στο CDC μέρους των καταθέσεων σε λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων είναι μία από τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν τα ανοίγματα, σύμφωνα με το άρθρο 429, παράγραφος 14, στοιχείο γ', του κανονισμού 575/2013, προκειμένου να μπορούν να εξαιρεθούν από το μέτρο του ανοίγματος για τους σκοπούς υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης. Το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η προϋπόθεση αυτή αρκούσε για την εξάλειψη κάθε κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, υποκατέστησε την εκτίμηση της ΕΚΤ με τη δική του και δεν έλαβε υπόψη τον ορισμό του κινδύνου αυτού, ο οποίος περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 94, του ως άνω κανονισμού, το οποίο δεν μνημονεύει την ελευθερία χρήσης των καταθέσεων. Η ΕΚΤ φρονεί ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί αν υφίσταται κίνδυνος υπερβολικής μόχλευσης, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης, πρέπει να καθοριστεί αν το ίδρυμα είναι σε θέση να εκπληρώσει μια υποχρέωση την ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να εκπληρωθεί και, σε περίπτωση που δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, αν πρέπει να προχωρήσει σε εκποιήσεις έναντι πολύ χαμηλής τιμής προκειμένου να μπορέσει να την εκπληρώσει. Εν προκειμένω, δεν θα μπορούσε να αποκλειστεί ο κίνδυνος υπερβολικής μόχλευσης ελλείψει, αφενός, της βεβαιότητας της χρονικής σύμπτωσης μεταξύ της ανάληψης από τους καταθέτες των ποσών που έχουν κατατεθεί σε λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων και της απόδοσης των εν λόγω ποσών από το CDC και, αφετέρου, νομικών ρυθμίσεων που να περιορίζουν τη δυνατότητα ανάληψης των εν λόγω ποσών.
- 43 Τρίτον, η ΕΚΤ επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 122 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, λόγω της προστασίας των ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων μέσω διπλής εγγύησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, οι καταθέτες αντιλαμβάνονται το επίπεδο ασφαλείας των εν λόγω λογαριασμών ως υψηλότερο από εκείνο των καταθέσεων που προστατεύονται αποκλειστικώς από τον μηχανισμό εγγύησης που απορρέει από τη μεταφορά της οδηγίας 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ 2014, L 173, σ. 149), στην εσωτερική έννομη τάξη. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η διπλή αυτή εγγύηση συμβάλλει στην αποτροπή του ενδεχομένου μαζικών αναλήψεων εντός σύντομου χρονικού διαστήματος. Η ΕΚΤ είχε όμως εκτιμήσει, με την επίδικη απόφαση, ότι η εν λόγω διπλή εγγύηση δεν μπορούσε να αποτρέψει κάθε κίνδυνο μαζικών αναλήψεων εντός σύντομου χρονικού διαστήματος και ότι, ως εκ τούτου, ο κίνδυνος αυτός έπρεπε να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της αξιολόγησης του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.
- 44 Τέταρτον, η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, υποκατέστησε την εκτίμησή της με τη δική του, κρίνοντας ότι η ρευστότητα των καταθέσεων που πραγματοποιούνται σε λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων ήταν ένας από τους λόγους που οι εν λόγω λογαριασμοί χαρακτηρίζονταν ως «ασφαλής τοποθέτηση» σε περίοδο κρίσης. Πλην όμως, η ΕΚΤ είχε εκτιμήσει ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η ρευστότητα των ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων δεν επέτρεπε να αποκλειστεί κάθε κίνδυνος μαζικών αναλήψεων εντός σύντομου χρονικού διαστήματος.
- 45 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε σε απόσπασμα της ετήσιας έκθεσης του *observatoire de l'épargne réglementée* (παρατηρητηρίου του συστήματος ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, Γαλλία), της οποίας το περιεχόμενο δεν μπορεί να στηρίξει τα συμπεράσματα τα οποία συνήγαγε από αυτήν το Γενικό Δικαστήριο.
- 46 Η *Crédit lyonnais* φρονεί ότι τα επιχειρήματα της ΕΚΤ είναι αβάσιμα.

- 47 Υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε ορθώς τους πρότυπους κανόνες δικαστικού ελέγχου που έχει καθιερώσει η νομολογία του Δικαστηρίου στους τομείς στους οποίους ο συντάκτης της απόφασης της οποίας ζητείται η ακύρωση διαθέτει διακριτική ευχέρεια. Κατά τη νομολογία αυτή, ο ως άνω έλεγχος συνεπάγεται, και στον τομέα της νομισματικής πολιτικής, τον έλεγχο της τήρησης ορισμένων διαδικαστικών απαιτήσεων, μεταξύ των οποίων η υποχρέωση να εξετάζονται, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα στοιχεία της επίμαχης κατάστασης.
- 48 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ότι η ΕΚΤ, στο πλαίσιο της εκ μέρους της ανάλυσης των χαρακτηριστικών των λογαριασμών ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων για την αξιολόγηση του από πλευράς προληπτικής εποπτείας κινδύνου που συνδέεται με τα ανοίγματα της Crédit Lyonnais  ναντι του CDC, στηρίχθηκε προδήλως σε στοιχεία που δεν  ναι κρίσιμα συναφώς και παρέλειψε να λάβει υπόψη,   αγνόησε σκόπιμα, κρίσιμα στοιχεία,  τοι τον χαρακτηρισμό των ως άνω λογαριασμών ως «ασφαλούς τοποθέτησης» σε περίοδο κρίσης, την  λλειψη ελευθερίας στη χρήση, από το  δρυμα που τις συλλέγει, των καταθέσεων που πραγματοποιήθηκαν στους εν λόγω λογαριασμούς και τη διπλή εγγ ηση της Γαλλικής Δημοκρατίας.
- 49 Η Crédit Lyonnais αντικρούει τα επιχειρήματα που προβάλλει η ΕΚΤ κατά της συλλογιστικής του Γενικού Δικαστηρίου.
- 50 Πρώτον, η Crédit Lyonnais υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε  να κενό στη συλλογιστική της ΕΚΤ, καθόσον αυτή στηρίχθηκε αποκλειστικά στη ρευστότητα των καταθέσεων που πραγματοποιούνταν στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, χωρίς να λάβει υπόψη τον χαρακτηρισμό των εν λόγω λογαριασμών ως «ασφαλούς τοποθέτησης» σε περίοδο κρίσης. Ο χαρακτήρας αυτός, τον οποίο η ΕΚΤ δεν αμφισβητεί, συνεπάγεται ότι οι ως άνω λογαριασμοί σε μικρό μόνο βαθμό μπορούν να εκθέσουν το  δρυμα που συνέλεξε τις εν λόγω αποταμιεύσεις σε κίνδυνο μαζικών αναλήψεων σε περίπτωση κρίσης.
- 51 Η Crédit Lyonnais υποστηρίζει επιπλέον ότι η ΕΚΤ δεν αμφισβήτησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου τα αποδεικτικά στοιχεία που  ιχε προβάλει πρωτοδίκως με την προσφυγή της και τα οποία  γιναν δεκτά στο σκεπτικό της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.
- 52 Δ υτερον, όσον αφορά την εκτίμηση του κινδύνου μόχλευσης, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς  λαβε υπόψη τη βούληση του νομοθέτη, όπως αυτή εκτίθεται στις σκέψεις 48  ως 51 της απόφασης της 13ης Ιουλίου 2018, Crédit agricole κατά ΕΚΤ (Τ-758/16, ΕΥ:Τ:2018:472), και τις αναλύσεις της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (στο εξής: ΕΑΤ). Εξάλλου, περιορίστηκε στη διαπίστωση ότι οι καταθέσεις που πραγματοποιούνται στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων δεν τίθενται στην ελεύθερη διάθεση των  δρυμάτων που τις συλλέγουν.
- 53 Τρίτον, κατά την Crédit Lyonnais, το Γενικό Δικαστήριο απλώς διαπίστωσε, στις σκέψεις 114 και 122 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, όσον αφορά τη διπλή εγγ ηση της Γαλλικής Δημοκρατίας υπέρ των καταθέσεων που πραγματοποιούνται στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, ότι το σύστημα εγγ ησης των καταθέσεων που θεσπίστηκε με την οδηγία 2014/49 δεν  χει τα  δια χαρακτηριστικά με τον μηχανισμό διπλής εγγ ησης, ιδίως δε όσον αφορά την αντίληψη των αποταμιευτών σχετικά με την ασφάλεια των καταθέσεων τους. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η συλλογιστική της ΕΚΤ, καθόσον στηρίζεται αποκλειστικά στο σύστημα που θεσπίζει η ως άνω οδηγία και δεν λαμβάνει υπόψη τη διπλή εγγ ηση της Γαλλικής Δημοκρατίας, δεν  ταν κρίσιμη προκειμένου να αξιολογηθεί ο κίνδυνος μόχλευσης στον οποίο  ξέθεταν την Crédit Lyonnais τα ποσά που περιείχονταν στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.

- 54 Τέταρτον, η Crédit lyonnais υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 115 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, έλαβε υπόψη το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιόν του στο πλαίσιο της εξέτασης της διαφοράς που είχε υποβληθεί στην κρίση του, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία τους. Η δε ΕΚΤ δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία που να στηρίζουν το επιχείρημά της ότι η ρευστότητα των καταθέσεων που πραγματοποιούνται στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων δημιουργεί, αφ' εαυτής, κίνδυνο εκποίησης έναντι πολύ χαμηλής τιμής. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το γεγονός ότι η ρευστότητα αυτή είναι δυνατόν να ευνοήσει τις αναλήψεις εκ μέρους των αποταμιευτών, αλλά διαπίστωσε κενό στην αιτιολογία της επίδικης απόφασης, καθότι η εν λόγω απόφαση στηρίζεται, ως προς αυτό, αποκλειστικά στην εν λόγω ρευστότητα και παραβλέπει τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία περί του αντιθέτου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 55 Όπως υπενθύμισε κατ' ουσίαν το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 98 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που η ΕΚΤ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης προκειμένου να αποφασίσει αν θα χορηγήσει την παρέκκλιση του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013, ο δικαστικός έλεγχος τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ασκεί ως προς το βάσιμο της αιτιολογίας απόφασης όπως η επίδικη δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την υποκατάσταση της εκτίμησης της ΕΚΤ από τη δική του, αλλά έχει ως αντικείμενο να βεβαιωθεί ότι η εν λόγω απόφαση δεν στηρίζεται σε αναληθή πραγματικά περιστατικά και ότι δεν ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτίμησης ή κατάχρηση εξουσίας (πρβλ. αποφάσεις της 25ης Ιανουαρίου 1979, *Racke*, 98/78, EU:C:1979:14, σκέψη 5, της 18ης Ιουλίου 2007, *Industrias Químicas del Vallés κατά Επιτροπής*, C-326/05 P, EU:C:2007:443, σκέψη 76, της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, *CB κατά Επιτροπής*, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 46, και της 11ης Δεκεμβρίου 2018, *Weiss κ.λπ.*, C-493/17, EU:C:2018:1000, σκέψη 24).
- 56 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, μεταξύ άλλων, να ελέγχει όχι μόνον την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των προβαλλόμενων αποδεικτικών στοιχείων, αλλά και το ζήτημα αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο κρίσιμων στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση σύνθετης κατάστασης και αν δύνανται να τεκμηριώσουν τα εξ αυτών συναγόμενα συμπεράσματα (αποφάσεις της 26ης Μαρτίου 2019, *Επιτροπή κατά Ιταλίας*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψη 104, και της 11ης Νοεμβρίου 2021, *Autostrada Wielkopolska κατά Επιτροπής και Πολωνίας*, C-933/19 P, EU:C:2021:905, σκέψη 117).
- 57 Πράγματι, όταν ένα θεσμικό όργανο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης, έχει θεμελιώδη σημασία η τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η υποχρέωσή του να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα στοιχεία που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (πρβλ. αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14, και της 11ης Δεκεμβρίου 2018, *Weiss κ.λπ.*, C-493/17, EU:C:2018:1000, σκέψη 30).
- 58 Εν προκειμένω, προκειμένου να αποφανθεί επί του βασίμου της εκτίμησης της ΕΚΤ σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου εκποίησης έναντι πολύ χαμηλής τιμής, το Γενικό Δικαστήριο αξιολόγησε, κατ' αρχάς, στις σκέψεις 107 έως 114 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ορισμένα στοιχεία σχετικά με τα χαρακτηριστικά των λογαριασμών ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, τα οποία προέβαλε η Crédit lyonnais με το δικόγραφο της προσφυγής της πρωτοδίκως, ήτοι τον χαρακτηρισμό τους ως «ασφαλούς τοποθέτησης» σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης, την έλλειψη

ελευθερίας στη χρήση, από το ίδρυμα που τις συλλέγει, των καταθέσεων που πραγματοποιούνται στους εν λόγω λογαριασμούς, καθώς και τη διπλή εγγύηση της Γαλλικής Δημοκρατίας της οποίας απολαύουν οι ως άνω καταθέσεις.

- 59 Για τους σκοπούς της αξιολόγησης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο προέβη, ειδικότερα, σε σύγκριση μεταξύ των χαρακτηριστικών των καταθέσεων σε λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων και των χαρακτηριστικών των συνήθων καταθέσεων. Συγκεκριμένα, έκρινε, στις σκέψεις 111 και 113 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι οι συνήθεις καταθέσεις μπορούν να επενδυθούν σε στοιχεία του ενεργητικού τα οποία θα μπορούσαν να συμβάλουν στη δημιουργία υπερβολικής μόχλευσης, ενώ οι ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις δυσχερώς θα μπορούσαν να συμβάλουν στη δημιουργία τέτοιας μόχλευσης.
- 60 Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 115 της εν λόγω απόφασης και λαμβανομένης υπόψη της εκ μέρους του αξιολόγησης των στοιχείων που επισημάνθηκαν στις σκέψεις 107 έως 114 της ίδιας απόφασης, ότι ο δικαιολογητικός λόγος που αντλείται από τον ιδιαιτέρως ρευστό χαρακτήρα των καταθέσεων που πραγματοποιούνται στους ως άνω λογαριασμούς δεν αρκούσε, αφ' εαυτού, για να αποδείξει το βάσιμο του συμπεράσματος της ΕΚΤ ότι τα ανοίγματα έναντι του CDC λόγω των ως άνω καταθέσεων ενείχαν κίνδυνο εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής.
- 61 Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Crédit Lyonnais προέκυπτε ότι η εκτίμηση της ΕΚΤ ως προς τον αντίκτυπο του ιδιαιτέρως ρευστού χαρακτήρα των εν λόγω καταθέσεων στον κίνδυνο εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής δεν λάμβανε υπόψη το γεγονός ότι ο χαρακτήρας αυτός συνέβαλλε επίσης στο να χαρακτηρίζονται οι λογαριασμοί ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης, ως «ασφαλούς τοποθέτησης», καθώς και στο υψηλό επίπεδο ασφάλειάς τους.
- 62 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 120 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το παράδειγμα στο οποίο στηριζόταν το συμπέρασμα της ΕΚΤ, κατά το οποίο τα ανοίγματα έναντι του CDC στο πλαίσιο των καταθέσεων που πραγματοποιούνταν στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων ενείχαν κίνδυνο εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής, δεν αφορούσε καταθέσεις με χαρακτηριστικά αρκούντως παρεμφερή προς εκείνα των εν λόγω λογαριασμών ώστε να μπορούν να ληφθούν λυσιτελώς υπόψη.
- 63 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 122 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, παραπέμποντας στις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 107 έως 110 και 114 της εν λόγω απόφασης, ότι το ενδεχόμενο μαζικών και αιφνίδιων αναλήψεων των εν λόγω καταθέσεων σε περίπτωση κρίσης διέφερε από το ενδεχόμενο που αφορούσε τις καταθέσεις τις οποίες έλαβε υπόψη ως παράδειγμα η ΕΚΤ στην επίδικη απόφαση.
- 64 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού, στις σκέψεις 125 και 126 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η αιτιολογία της επίδικης απόφασης που αντλείται από το επίπεδο του κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής είναι «πλημμελής» και, κατά συνέπεια, ότι τα δύο άλλα στοιχεία της μεθοδολογίας που μνημονεύθηκε επίσης στη σκέψη 17 της παρούσας απόφασης, ήτοι η πιστοληπτική ικανότητα της γαλλικής κεντρικής διοίκησης και το επίπεδο συγκέντρωσης των ανοιγμάτων της Crédit Lyonnais έναντι του CDC δεν μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα να αρνηθεί η ΕΚΤ, με την επίδικη απόφαση, να χορηγήσει στην Crédit Lyonnais την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013 για το σύνολο των ανοιγμάτων του πιστωτικού αυτού ιδρύματος έναντι του CDC. Ως εκ τούτου, το Γενικό

Δικαστήριο, στη σκέψη 127 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ακύρωσε την επίδικη απόφαση στο μέτρο που δεν εξαιρέθηκε από τον υπολογισμό του δείκτη μόχλευσης της Crédit Lyonnais το 34 % των ως άνω ανοιγμάτων.

- 65 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης που μνημονεύονται στις σκέψεις 58 έως 64 της παρούσας απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να αιτιολογήσει τη μερική ακύρωση της επίδικης απόφασης, αφενός, αξιολόγησε το ίδιο τα χαρακτηριστικά του συστήματος ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων κρίνοντας, ειδικότερα, ότι ο χαρακτηρισμός τους ως «ασφαλούς τοποθέτησης» αντιστάθμιζε τη ρευστότητα των εν λόγω αποταμιεύσεων και, αφετέρου, έκρινε ότι η ΕΚΤ είχε στηρίξει την αιτιολογία της που αντλείται από την εμπειρία των πρόσφατων τραπεζικών κρίσεων σε παράδειγμα ανάληψης καταθέσεων που δεν παρουσιάζει χαρακτηριστικά αρκούντως παρεμφερή προς εκείνα του συστήματος ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, καθόσον το εν λόγω σύστημα διαφέρει από εκείνο που χρησιμοποιήθηκε ως παράδειγμα λόγω της έλλειψης ελευθερίας στη χρήση, από το ίδρυμα που τις συλλέγει, των καταθέσεων στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων καθώς και λόγω του χαρακτηρισμού τους ως «ασφαλούς τοποθέτησης» σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης, που συνδέεται με τη διπλή εγγύηση της Γαλλικής Δημοκρατίας της οποίας απολαύουν οι καταθέσεις αυτές.
- 66 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το επίπεδο κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής που προέκυπτε από τη δική του εκτίμηση των χαρακτηριστικών των ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων και του σωρευτικού αποτελέσματός τους δεν ήταν αρκούντως υψηλό ώστε να δικαιολογήσει την άρνηση εξαίρεσης του συνόλου των ανοιγμάτων της Crédit Lyonnais έναντι του CDC από το μέτρο των ανοιγμάτων της για τους σκοπούς υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης.
- 67 Πλην όμως, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αμφισβήτησε τις σχετικές με τα χαρακτηριστικά των ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων διαπιστώσεις της ΕΚΤ, οι οποίες την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω χαρακτηριστικά δεν μπορούσαν να εξαλείψουν πλήρως κάθε κίνδυνο μαζικών αναλήψεων ικανών να αναγκάσουν την Crédit Lyonnais να προβεί σε εκποιήσεις έναντι πολύ χαμηλής τιμής κατά τη διάρκεια της περιόδου προσαρμογής δέκα ημερών μεταξύ των θέσεων της και εκείνων του CDC.
- 68 Ειδικότερα, από τη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι, κατά την εκτίμηση των χαρακτηριστικών του συστήματος ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η υψηλή ρευστότητα των αποταμιεύσεων αυτών και η διπλή εγγύηση της Γαλλικής Δημοκρατίας υπέρ των κατατεθειμένων στους ως άνω λογαριασμούς ποσών συνέβαλλαν στο να τους αποδοθεί ο χαρακτηρισμός της «ασφαλούς τοποθέτησης» σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης. Όπως όμως υποστήριξε ενώπιον του Δικαστηρίου, η ΕΚΤ είχε λάβει υπόψη στην επίδικη απόφαση, προκειμένου να αξιολογήσει τον κίνδυνο εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής, τα χαρακτηριστικά βάσει των οποίων, κατά το Γενικό Δικαστήριο, χαρακτηρίζονται οι εν λόγω αποταμιεύσεις ως «ασφαλής τοποθέτηση».
- 69 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αμφισβήτησε τις διαπιστώσεις της ΕΚΤ, οι οποίες εκτίθενται στην επίδικη απόφαση, σχετικά με τη μεγάλη ρευστότητα των ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων ελλείψει νομοθετικής ρύθμισης που να περιορίζει τις αναλήψεις από αυτές, καθώς και σχετικά με την υποχρέωση της Crédit Lyonnais να αποζημιώσει τους καταθέτες κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσαρμογής δέκα ημερών μεταξύ των θέσεων της και εκείνων του CDC.

- 70 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η συλλογιστική βάσει της οποίας το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει την επίδικη απόφαση θέτει υπό αμφισβήτηση την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη σε αυτήν την απόφαση ή ότι αποδεικνύει ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που έπρεπε εν προκειμένω να λάβει υπόψη η ΕΚΤ.
- 71 Δεύτερον, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε εντούτοις στο συμπέρασμα ότι τα στοιχεία που έλαβε υπόψη η ΕΚΤ δεν ήταν ικανά να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνάγονται από αυτά στην επίδικη απόφαση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το εν λόγω συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου απορρέει από εκτίμηση του επιπέδου του κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής στην οποία το ίδιο προέβη και η οποία, μολονότι στηρίζεται στα ίδια στοιχεία με εκείνα που έλαβε υπόψη η ΕΚΤ, αποκλίνει από την εκτίμηση του εν λόγω θεσμικό οργάνου χωρίς να αποδεικνύει τον προδήλως εσφαλμένο χαρακτήρα της ως άνω εκτίμησης.
- 72 Υιοθετώντας την εν λόγω συλλογιστική, το Γενικό Δικαστήριο δεν διενήργησε τον έλεγχο της πρόδηλης πλάνης εκτίμησης τον οποίο όφειλε να διενεργήσει, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 55 έως 57 της παρούσας απόφασης, αλλά υποκατέστησε την εκτίμηση της ΕΚΤ με τη δική του, σε περίπτωση κατά την οποία όμως το θεσμικό αυτό όργανο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης.
- 73 Επιπλέον, όσον αφορά την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 117 έως 122 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σχετικά με τον δικαιολογητικό λόγο που άντλησε η ΕΚΤ από την εμπειρία των πρόσφατων τραπεζικών κρίσεων, το Γενικό Δικαστήριο δεν απέδειξε, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με ποιον τρόπο οι εκτιμήσεις που εκτίθενται στη σκέψη 121 της απόφασης αυτής, κατά τις οποίες οι καταθέσεις ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων δεν μπορούν να επενδυθούν, σε αντίθεση με τις καταθέσεις όψεως που μνημονεύονται στη σκέψη 118, σε επισφαλή ή μη ρευστά στοιχεία του ενεργητικού, είναι ικανές να αποδείξουν τον προδήλως εσφαλμένο χαρακτήρα της εκτίμησης της ΕΚΤ όσον αφορά το ενδεχόμενο κινδύνου μαζικών αναλήψεων το οποίο έπρεπε να ληφθεί υπόψη για την ανάλυση του κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής στον οποίο ήταν εκτεθειμένη η *Crédit Lyonnais*. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τις εκτιμήσεις που διατυπώνονται στη σκέψη 122 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και στηρίζονται στη διαφορά μεταξύ της διπλής εγγύησης της Γαλλικής Δημοκρατίας της οποίας απολαμβάνουν οι λογαριασμοί ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων και του μηχανισμού εγγύησης που απορρέει από την οδηγία 2014/49.
- 74 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση κατά το μέρος που αφορά την *Crédit Lyonnais*, υποκαθιστώντας με τη δική του εκτίμηση περί του κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής στον οποίο ήταν εκτεθειμένη η *Crédit Lyonnais* την εκτίμηση της ΕΚΤ, χωρίς να προσδιορίσει τους λόγους για τους οποίους η σχετική εκτίμηση της ΕΚΤ που περιλαμβάνεται στην επίδικη απόφαση ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτίμησης. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του δικαστικού του ελέγχου, τα οποία υπομνήσθηκαν στη σκέψη 55 της παρούσας απόφασης. Εσφαλμένως επίσης έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι η ΕΚΤ παρέβη την υποχρέωσή της, η οποία απορρέει από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 57 της παρούσας απόφασης, να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων της επίμαχης κατάστασης.

- 75 Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω και χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι αναιρέσεως, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος αναιρέσεως και, κατά συνέπεια, να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που έγινε δεκτό το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, εν μέρει δεκτό το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και ακυρώθηκε εν μέρει η επίδικη απόφαση.

Επί της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής

- 76 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο δύναται, σε περίπτωση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 77 Τούτο ισχύει στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι το Δικαστήριο έχει στη διάθεσή του όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της προσφυγής που άσκησε πρωτοδίκως η Crédit lyonnais.
- 78 Η εν λόγω προσφυγή στηρίζεται σε τρεις λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι παρατίθενται στη σκέψη 20 της παρούσας απόφασης.
- 79 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 21 της παρούσας απόφασης, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, με την εξαίρεση του τρίτου σκέλους του, το οποίο αφορά παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ απορρέουσα από την πλημμελή εκτέλεση εκ μέρους της ΕΚΤ της σκέψης 81 της απόφασης της 13ης Ιουλίου 2018, Crédit agricole κατά ΕΚΤ (T-758/16, EU:T:2018:472), και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως απορρίφθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο χωρίς η Crédit lyonnais να αμφισβητήσει, στο πλαίσιο αντανάιρεσης, τη βασιμότητα των εκτιμήσεων που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο επ' αυτών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση περιβλήθηκε, όσον αφορά τις εν λόγω εκτιμήσεις, την ισχύ δεδικασμένου, παρά τη μερική ακύρωσή της λόγω του ότι έγινε δεκτός ο πρώτος λόγος της αναιρέσεως που άσκησε η ΕΚΤ (πρβλ. απόφαση της 4ης Μαρτίου 2021, Επιτροπή κατά Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, σκέψεις 109 έως 111).
- 80 Επομένως, το Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει μόνον τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε πρωτοδίκως, καθώς και το επιχείρημα του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως που μνημονεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη.

Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως και επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 81 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, η Crédit lyonnais υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ δεν προέβη, κατά την εκτίμηση του κινδύνου εκπονήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής, σε ενδελεχή ανάλυση των λογαριασμών ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, μολονότι όφειλε να το πράξει, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε επίσης στη σκέψη 57 της παρούσας απόφασης.

- 82 Η Crédit lyonnais υποστηρίζει, πρώτον, ότι πολλές οικονομικές μελέτες και εκθέσεις αποδεικνύουν ότι οι λογαριασμοί αυτοί αποτελούν «ασφαλή τοποθέτηση» σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης, λόγω της εγγύησης της Γαλλικής Δημοκρατίας που καλύπτει τις καταθέσεις στους λογαριασμούς αυτούς, γεγονός που τους καθιστά ένα ιδιαίτερος ασφαλές προϊόν αποταμίευσης, με αποτέλεσμα το ενδεχόμενο μαζικής ανάληψης των καταθέσεων αυτών σε περίοδο κρίσης να μην είναι πιθανό.
- 83 Η Crédit lyonnais αμφισβητεί, συναφώς, την εκ μέρους της ΕΚΤ αναφορά σε περίπτωση αναλήψεων που αφορούν το 10 % έως 30 % των εγγυημένων καταθέσεων σε διάστημα μικρότερο των πέντε ημερών, η οποία κατά την άποψη του πιστωτικού αυτού ιδρύματος αποτελεί υπόθεση μη επαληθεύσιμη και άνευ σημασίας.
- 84 Επιπλέον, η ΕΚΤ δεν αποδεικνύει με ποιον τρόπο το διάστημα δέκα ημερών μεταξύ των αναλήψεων των καταθετών που κατέχουν λογαριασμούς ρυθμιζόμενων καταθέσεων και της απόδοσης από το CDC στην Crédit lyonnais των ποσών που αντιστοιχούν στις αναλήψεις αυτές δημιουργεί κίνδυνο ρευστότητας στο πλαίσιο της εκτίμησης του δείκτη μόχλευσης, ενώ δεν παρουσιάζει τέτοιο κίνδυνο στο πλαίσιο του δείκτη ρευστότητας, όπως είχε αναγνωρίσει η ΕΚΤ.
- 85 Η Crédit lyonnais θεωρεί, δεύτερον, ότι οι λογαριασμοί ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων καλύπτονται από έναν διαρθρωτικά ισοσκελισμένο μηχανισμό σε επίπεδο ισολογισμού, καθόσον οι καταθέσεις στους λογαριασμούς αυτούς, οι οποίες συγκεντρώνονται στο CDC, αντιστοιχούν στις πιστώσεις ίδιων ποσών που έχει η Crédit lyonnais έναντι αυτού. Τα ποσά που συλλέγονται στους ως άνω λογαριασμούς δεν μπορούν να επενδυθούν σε επισφαλή στοιχεία ενεργητικού και καλύπτονται πλήρως από της υποχρέωση απόδοσης των ποσών των καταθέσεων που αποσύρουν οι καταναλωτές η οποία επιβάλλεται στο CDC και, επομένως, πιστωτικό ίδρυμα το οποίο, όπως η Crédit lyonnais, συλλέγει τις εν λόγω καταθέσεις δεν χρειάζεται να μεταβιβάσει επειγόντως περιουσιακά στοιχεία προκειμένου να αποκτήσει τη ρευστότητα που απαιτείται για την κάλυψη των αναλήψεων.
- 86 Τρίτον, η Crédit lyonnais υποστηρίζει ότι ο όγκος των καταθέσεων στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων δεν εξαρτάται από τη στρατηγική του ιδρύματος που τις συλλέγει, αλλά από παράγοντες που δεν ελέγχονται από αυτό. Το ίδρυμα ενεργεί ως απλό όχημα μεταβίβασης καταθέσεων μεταξύ του καταθέτη και του CDC.
- 87 Τα χαρακτηριστικά αυτά των λογαριασμών ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων αποδεικνύουν ότι οι εν λόγω αποταμιεύσεις δεν εκθέτουν τα ιδρύματα που τις συλλέγουν σε κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης, πράγμα που επιβεβαιώνεται από έκθεση της ΕΑΤ, της 3ης Αυγούστου 2016, σχετικά με τα ανοίγματα ως προς τα οποία εφαρμόζονται ειδικοί μηχανισμοί νόμιμης εγγύησης, καθώς και από το άρθρο 429α, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 575/2013, όπως έχει τροποποιηθεί.
- 88 Η ΕΚΤ φρονεί ότι η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 89 Όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 55 έως 57 της παρούσας απόφασης, η ΕΚΤ, όταν κρίνει αν πρέπει να χορηγήσει την παρέκκλιση του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013, διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης και, ως εκ τούτου, ο δικαστικός έλεγχος τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ασκεί ως προς το βάσιμο της αιτιολογίας απόφασης όπως η επίδικη δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την υποκατάσταση της εκτίμησης της ΕΚΤ από

τη δική του, αλλά έχει ως αντικείμενο να βεβαιωθεί ότι η εν λόγω απόφαση δεν στηρίζεται σε αναληθή πραγματικά περιστατικά και ότι δεν ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτίμησης ή κατάχρηση εξουσίας.

- 90 Εν προκειμένω, η ΕΚΤ εκτίμησε ότι τα ανοίγματα έναντι του CDC που προέκυπταν από τις καταθέσεις στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων αντιπροσώπευαν χαμηλό από πλευράς προληπτικής εποπτείας κίνδυνο για τα ιδρύματα που υπόκεινται στην εποπτεία του CDC, αλλά ότι, όσον αφορά την Crédit Lyonnais, εξακολουθούσε να υφίσταται τέτοιος κίνδυνος, ο οποίος έπρεπε να ληφθεί υπόψη με τον περιορισμό, σε ποσοστό 66 %, της εξαίρεσης των ανοιγμάτων αυτών από το μέτρο των ανοιγμάτων για τους σκοπούς υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης του ως άνω ιδρύματος.
- 91 Στο πλαίσιο της ανάλυσης στην οποία στηρίχθηκε το συμπέρασμα αυτό, η ΕΚΤ αξιολόγησε, συνεκτιμώμενων των χαρακτηριστικών των λογαριασμών ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, στα οποία περιλαμβάνονται τα σχετικά με την ύπαρξη διπλής εγγύησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, όπως προκύπτει ρητώς από την εκτίμηση των παρατηρήσεων αριθ. 2 και 4 που υπέβαλε η Crédit agricole, οι οποίες καταγράφονται στο παράρτημα της επίδικης απόφασης, κατά πόσον τα ιδρύματα που υπόκεινται στην εποπτεία της ΕΚΤ μπορούσαν, σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης, να εκτεθούν σε μαζικές αναλήψεις εντός σύντομου χρονικού διαστήματος οι οποίες ενδέχεται να απαιτούν τη λήψη διορθωτικών μέτρων που δεν προβλέπονται στο επιχειρηματικό σχέδιο, συμπεριλαμβανομένης της υπό πίεση πώλησης περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να έχουν στη διάθεσή τους τα κεφάλαια που απαιτούνται για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα αναλήψεων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 94, του κανονισμού 575/2013.
- 92 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ΕΚΤ προέβη σε προγνωστική ανάλυση υπό όρους προληπτικής εποπτείας, καθορίζοντας τις συνέπειες που θα μπορούσαν να έχουν γεγονότα των οποίων η επέλευση δεν είναι βέβαιη επί της ικανότητας ενός ιδρύματος να αντιμετωπίσει τα γεγονότα αυτά.
- 93 Προκειμένου να ολοκληρώσει την ανάλυση αυτή, μολονότι η ΕΚΤ πρέπει να στηρίζεται, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει, σε υποθέσεις που δεν στερούνται αληθοφάνειας υπό το πρίσμα των διαθέσιμων στοιχείων, εντούτοις δεν μπορεί να γίνει δεκτό, λαμβανομένου υπόψη του προγνωστικού χαρακτήρα της εν λόγω ανάλυσης, ότι υποχρεούται να αποδείξει ότι έλαβαν ήδη χώρα γεγονότα που εμφανίζουν τα ίδια χαρακτηριστικά με την αναλυθείσα υπόθεση.
- 94 Όσον αφορά, όμως, την αναφορά σε υπόθεση αναλήψεων 10 % έως 30 % των εγγυημένων καταθέσεων εντός διαστήματος μικρότερου των πέντε ημερών, την οποία εξέτασε η ΕΚΤ στην επίδικη απόφαση, δεν προκύπτει ότι στερείται προδήλως αληθοφάνειας η υπόθεση αυτή, η οποία βασίζεται σε παράδειγμα το οποίο πράγματι συνέβη σε κατάσταση η οποία παρουσιάζει στοιχεία συγκρίσιμα με εκείνα των ανοιγμάτων έναντι του CDC, τα οποία προκύπτουν από τις καταθέσεις στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.
- 95 Συναφώς, τα επιχειρήματα και τα στοιχεία που προέβαλε η Crédit Lyonnais όσον αφορά τον χαρακτηρισμό των εν λόγω λογαριασμών ως «ασφαλούς τοποθέτησης», ο οποίος συνδέεται, μεταξύ άλλων, με το ότι οι εν λόγω λογαριασμοί καλύπτονται από την εγγύηση της Γαλλικής Δημοκρατίας, επιτρέπουν ασφαλώς τη διαπίστωση ότι κατά το παρελθόν, σε ορισμένες περιπτώσεις τραπεζικών κρίσεων, το συνολικό επίπεδο των καταθέσεων σε ορισμένους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων είχε την τάση να αυξάνεται.

- 96 Ωστόσο, η γενική αυτή διαπίστωση δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται εντελώς αναληθοφανής η υπόθεση, την οποία εξέτασε η ΕΚΤ στο πλαίσιο της προγνωστικής ανάλυσης του κινδύνου εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής, κατά την οποία είναι πιθανό, έστω και σε περιορισμένο βαθμό, να λάβουν χώρα μαζικές αναλήψεις από τις ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις που είναι κατατεθειμένες στην Crédit Lyonnais σε περίπτωση τραπεζικής κρίσης.
- 97 Πράγματι, μολονότι τα επιχειρήματα και τα στοιχεία που προέβαλε η Crédit Lyonnais τα οποία επιτρέπουν τη διαπίστωση αυτή μπορούν, όπως παραδέχθηκε η ΕΚΤ, να εξηγήσουν ότι, σε περίπτωση έντασης ή κρίσης στις χρηματοπιστωτικές αγορές, οι αποταμιευτές έχουν κατά κανόνα την τάση να στρέφονται προς μορφές ασφαλούς και ρευστής επένδυσης εις βάρος άλλων περισσότερο επισφαλών ή λιγότερο ρευστών μορφών επενδύσεων, εντούτοις, τα ως άνω επιχειρήματα και στοιχεία δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι κάθε κίνδυνος να προβούν οι καταθέτες σε άμεσες και μαζικές αναλήψεις από τις αποταμιεύσεις αυτές με σκοπό, για παράδειγμα, την επανεπένδυσή τους σε πιο υγιή πιστωτικά ιδρύματα έχει προδήλως αποκλειστεί. Επομένως, τα εν λόγω επιχειρήματα δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 98 Όσον αφορά την ύπαρξη διπλής εγγύησης της Γαλλικής Δημοκρατίας όσον αφορά τις ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις, η Crédit Lyonnais δεν αποδεικνύει με ποιον τρόπο η ΕΚΤ, στην επίδικη απόφαση, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης καθόσον δεν θεώρησε το εν λόγω χαρακτηριστικό, υπό το πρίσμα της εμπειρίας των πρόσφατων τραπεζικών κρίσεων, ικανό να προστατεύσει το πιστωτικό αυτό ίδρυμα από κάθε κίνδυνο μαζικών αναλήψεων και, ως εκ τούτου, από κάθε κίνδυνο εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής.
- 99 Όσον αφορά, περαιτέρω, το επιχείρημα της Crédit Lyonnais που αφορά το ότι οι ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις αντιστοιχούν σε πράξεις διαρθρωτικώς ισοσκελισμένες στον ισολογισμό του ιδρύματος που συλλέγει τις καταθέσεις που πραγματοποιούνται υπό το καθεστώς αυτό, επισημαίνεται ότι η ΕΚΤ έκρινε, στο πλαίσιο συστήματος μεταφοράς όπως αυτό το οποίο αφορά η προβλεπόμενη στο άρθρο 429, παράγραφος 14, στοιχείο γ', του κανονισμού 575/2013 προϋπόθεση, η οποία πληρούται από τα ανοίγματα έναντι του CDC τα οποία προκύπτουν από τέτοιες καταθέσεις, ότι οι μαζικές αναλήψεις δεν συνεπάγονται αφ' εαυτών ανεπάρκεια στοιχείων ενεργητικού για το ίδρυμα που υποχρεούται να ικανοποιήσει τα αιτήματα αναλήψεων, εάν, ελλείψει μηχανισμού που να περιορίζει τη δυνατότητα αναλήψεων, ένα τέτοιο ίδρυμα μπορούσε να απαιτεί και να λαμβάνει αμέσως από τις οντότητες του δημόσιου τομέα στις οποίες μεταφέρθηκαν οι εν λόγω καταθέσεις τα ποσά που αναλογούν στα ποσά που αποσύρονται κατ' αυτόν τον τρόπο. Πλην όμως, η ΕΚΤ διαπίστωσε, με την επίδικη απόφαση, ότι τούτο δεν ίσχυε εν προκειμένω.
- 100 Συγκεκριμένα, έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα ποσά που κατατίθενται στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων μεταβιβάζονταν στο CDC για τη χρηματοδότηση επενδύσεων δημοσίου συμφέροντος και ότι το CDC είχε την υποχρέωση, υπό την εγγύηση της Γαλλικής Δημοκρατίας, να αποδώσει στα ιδρύματα που συλλέγουν τις καταθέσεις αυτές τα ποσά που είχαν αποσύρει οι καταθέτες. Εντούτοις, έκρινε ότι η περίοδος προσαρμογής δέκα ημερών μεταξύ της ανάληψης των κατατεθειμένων ποσών και της απόδοσης από το CDC των αποσυρθέντων ποσών σήμαινε ότι εξακολουθούσε να υφίσταται ο κίνδυνος εκποιήσεων έναντι πολύ χαμηλής τιμής.
- 101 Δεν προκύπτει όμως ότι η επιλογή του θεσμικού αυτού οργάνου, η οποία στηρίζεται σε μη προδήλως αναληθοφανή υπόθεση αναλήψεων και συνίσταται στη συνεκτίμηση των συνεπειών που θα μπορούσε να έχει η εν λόγω περίοδος προσαρμογής στην ανάγκη που θα αντιμετώπιζε το οικείο πιστωτικό ίδρυμα να λάβει διορθωτικά μέτρα που δεν προβλέπονται στο επιχειρηματικό

σχέδιο, συμπεριλαμβανομένης της πώλησης υπό πίεση στοιχείων του ενεργητικού, υπερέβη τα όρια της ευρείας εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει η ΕΚΤ προκειμένου να αξιολογήσει το επίπεδο του κινδύνου από πλευράς προληπτικής εποπτείας το οποίο θεωρείται κρίσιμο για την εφαρμογή του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013.

- 102 Η εκτίμηση αυτή δεν αναιρείται από το επιχείρημα της Crédit Lyonnais ότι η ΕΚΤ δεν αποδεικνύει με ποιον τρόπο η εν λόγω περίοδος προσαρμογής είναι ικανή να δημιουργήσει κίνδυνο ρευστότητας στο πλαίσιο της αξιολόγησης που διενεργείται για τον καθορισμό του δείκτη μόχλευσης, ενώ δεν ισχύει το ίδιο στο πλαίσιο της αξιολόγησης για τον καθορισμό της απαίτησης κάλυψης των αναγκών ρευστότητας.
- 103 Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι στην επίδικη απόφαση η ΕΚΤ δικαιολόγησε τη συνεκτίμηση μιας τέτοιας περιόδου υπογραμμίζοντας ότι, στο πλαίσιο του υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης, δεν καθορίζεται ειδικώς κατάλληλος χρονικός ορίζοντας, αντιθέτως προς ό,τι ισχύει για τον υπολογισμό του δείκτη ρευστότητας.
- 104 Συναφώς, επισημαίνεται, όπως υπογράμμισε και η ΕΚΤ ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι η απαίτηση κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, η οποία διέπεται, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 412 του κανονισμού 575/2013, αποσκοπεί στο να «καλύπτει τις εκροές ρευστότητας μείον τις εισροές ρευστότητας υπό ακραίες συνθήκες», προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ιδρύματα διατηρούν «επαρκή επίπεδα αποθεμάτων ρευστότητας για να αντιμετωπίσουν πιθανές ανισορροπίες μεταξύ εισροών και εκροών ρευστότητας υπό ιδιαίτερα ακραίες συνθήκες για χρονικό διάστημα τριάντα ημερών». Ο δε δείκτης μόχλευσης διέπεται, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 429 του κανονισμού αυτού και αποσκοπεί στην προστασία του πιστωτικού ιδρύματος από τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης, ήτοι τον κίνδυνο «που απορρέει από τον ευάλωτο χαρακτήρα ιδρύματος λόγω μόχλευσης ή ενδεχόμενης μόχλευσης που ενδέχεται να απαιτεί ακούσια διορθωτικά μέτρα στο επιχειρηματικό σχέδιό του, περιλαμβανομένης της υπό πίεση πώλησης στοιχείων ενεργητικού που μπορεί να οδηγήσει σε ζημίες ή σε αναπροσαρμογές της αξίας των λοιπών στοιχείων του ενεργητικού του». Επομένως, ενώ η απαίτηση ρευστότητας αποσκοπεί στη διασφάλιση επαρκούς κάλυψης των εκροών ρευστότητας σε περίπτωση ακραίων συνθηκών με χρονικό ορίζοντα τριάντα ημερών, ο δείκτης μόχλευσης επιδιώκει να αποτραπεί το ενδεχόμενο να υποχρεωθεί ένα ίδρυμα που βρίσκεται σε κατάσταση ανεπαρκούς ρευστότητας να λάβει διορθωτικά μέτρα, όπως οι πωλήσεις περιουσιακών στοιχείων «υπό πίεση», με υποτιμημένη αξία.
- 105 Μάλιστα, η ΕΚΤ επισήμανε ότι αν πραγματοποιούνταν αναλήψεις του 30 % των καταθέσεων ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων εντός διαστήματος μικρότερου των πέντε ημερών, τούτο θα αντιπροσώπευε για την Crédit Lyonnais όγκο 5,4 δισεκατομμυρίων ευρώ. Εκτίμησε ότι το ενδεχόμενο ενός τέτοιου όγκου και μιας τέτοιας ταχύτητας αναλήψεων δεν μπορούσε να αποκλειστεί ως προς το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα και ότι, υπό το ενδεχόμενο αυτό, το ίδρυμα αυτό θα έπρεπε ενδεχομένως να λάβει μέτρα μη προβλεπόμενα στο επιχειρηματικό σχέδιο, συμπεριλαμβανομένης της υπό πίεση πώλησης περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να έχει στη διάθεσή του τα κεφάλαια που απαιτούνται για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα αναλήψεων.
- 106 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών ως προς τον χρονικό ορίζοντα που απορρέουν από τον κανονισμό 575/2013, δεν προκύπτει ότι είναι προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση της ΕΚΤ σχετικά με τη λήψη υπόψη της περιόδου δέκα ημερών μεταξύ των αναλήψεων από τους καταθέτες και της απόδοσης των ποσών από το CDC στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού αυτού.

- 107 Όσον αφορά, περαιτέρω, το επιχείρημα της Crédit Lyonnais ότι ο όγκος των ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων δεν εξαρτάται από τη στρατηγική του ιδρύματος που τις συλλέγει αλλά από παράγοντες εκτός του ελέγχου του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Crédit Lyonnais απλώς προέβαλε στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι παράγοντες ξένοι προς τη δράση της είχαν επίσης επηρεάσει τον εν λόγω όγκο. Ούτε ισχυρίστηκε ούτε απέδειξε ότι δεν είχε καμία μορφή επιρροής στον όγκο των καταθέσεων που πραγματοποιούνταν στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.
- 108 Υπό τις συνθήκες αυτές, το εν λόγω επιχείρημα της Crédit Lyonnais πρέπει να απορριφθεί.
- 109 Ομοίως, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα της Crédit Lyonnais που αφορούν το άρθρο 429α, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του τροποποιημένου κανονισμού 575/2013 και την έκθεση της EAT που μνημονεύεται στη σκέψη 87 της παρούσας απόφασης.
- 110 Πράγματι, αφενός, η διάταξη αυτή τέθηκε σε ισχύ μετά την έκδοση της επίδικης απόφασης και, επομένως, δεν έχει εφαρμογή *ratione temporis* στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης. Επιπλέον, η εν λόγω διάταξη, όπως άλλωστε προκύπτει και από το γράμμα της, δεν έχει ως σκοπό να εξαιρέσει αυτοδικαίως ορισμένα ανοίγματα, όπως αυτά που συνδέονται με τις ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις, από το μέτρο του συνολικού ανοίγματος για τους σκοπούς υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης, αλλά να καταργήσει την υποχρέωση των οικείων ιδρυμάτων να λάβουν άδεια από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς μιας τέτοιας εξαίρεσης, μεταθέτοντας στα ίδια την ευθύνη να εκτιμήσουν αν η εξαίρεση αυτή δικαιολογείται για τα ανοίγματα που πληρούν τις προϋποθέσεις του κανονισμού 575/2013.
- 111 Επιπλέον, στο μέτρο που η νομοθετική αυτή τροποποίηση μπορεί να σημαίνει ότι ο νομοθέτης εκτίμησε ότι τα συνδεόμενα με ρυθμιζόμενες αποταμιεύσεις ανοίγματα δεν δημιουργούν κίνδυνο μόχλευσης, η διαπίστωση αυτή δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η ΕΚΤ όφειλε να αξιολογήσει την κατάσταση της Crédit Lyonnais υπό το πρίσμα των ενδείξεων που παρέχει το άρθρο 429α, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 575/2013, όπως τροποποιήθηκε, σχετικά με την πρόθεση του νομοθέτη όσον αφορά το μελλοντικό καθεστώς των εν λόγω ανοιγμάτων.
- 112 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι η έκθεση της EAT που μνημονεύθηκε στη σκέψη 87 της παρούσας απόφασης προέκρινε την εφαρμογή εξαίρεσης παρόμοιας με εκείνη που απορρέει από το άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013 για ανοίγματα διαφορετικά από εκείνα που προκύπτουν από τις καταθέσεις στους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.
- 113 Εν πάση περιπτώσει, βάσει της έκθεσης αυτής, η οποία δεν δεσμεύει την ΕΚΤ όταν εκδίδει απόφαση βάσει του ως άνω άρθρου, μπορεί το πολύ να συναχθεί ότι η EAT εκτιμούσε ότι τα λοιπά ως άνω ανοίγματα είχαν επίσης χαμηλό προφίλ κινδύνου, θέση η οποία συμβαδίζει, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 90 της παρούσας απόφασης, με τη συνολική εκτίμηση της ΕΚΤ στην επίμαχη απόφαση όσον αφορά τους λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων.
- 114 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι με τα επιχειρήματά της η Crédit Lyonnais δεν αποδεικνύει ότι είναι προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση της ΕΚΤ σχετικά με τον κίνδυνο εκποίησης έναντι πολύ χαμηλής τιμής τον οποίο δημιουργούν τα ανοίγματά της έναντι του CDC τα οποία προκύπτουν από τις καταθέσεις σε λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων, εκτίμηση η οποία δικαιολόγησε την εξαίρεση μόνον του 66 % των ανοιγμάτων αυτών από το μέτρο των ανοιγμάτων για τους σκοπούς υπολογισμού του δείκτη μόχλευσης.

- 115 Επομένως, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου αναίρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 116 Η Crédit Lyonnais θεωρεί ότι η ΕΚΤ δεν προσκομίζει στοιχεία που θα μπορούσαν να τεκμηριώσουν την πιθανότητα να μην τηρήσει τις υποχρεώσεις της η Γαλλική Δημοκρατία, βάσει της οποίας θα μπορούσε να θεμελιωθεί άρνηση, έστω και μερική, να εγκριθεί η εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013.
- 117 Η ΕΚΤ εκτιμά ότι η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 118 Στο σημείο 2.2.1 της επίδικης απόφασης, η ΕΚΤ έλαβε υπόψη την πιστοληπτική ικανότητα της γαλλικής κεντρικής διοίκησης προκειμένου να εκτιμήσει αν υπήρχε κίνδυνος, σε περίπτωση πτώχευσης του CDC, να μην είναι σε θέση η εν λόγω διοίκηση να αποδώσει στις υποκείμενες στην προληπτική εποπτεία οντότητες τα ποσά που μεταβιβάστηκαν στο CDC και αντιστοιχούν στις καταθέσεις που πραγματοποιήθηκαν σε λογαριασμούς ρυθμιζόμενων αποταμιεύσεων τις οποίες θα μπορούσε να αποσύρουν οι αποταμιευτές.
- 119 Επιπλέον, από το σημείο αυτό της επίδικης απόφασης προκύπτει ότι η ΕΚΤ θεώρησε ότι ο κίνδυνος αυτός δεν ήγαιρε, αφ' εαυτού, «προβλήματα από πλευράς προληπτικής εποπτείας» τα οποία θα δικαιολογούσαν το να μην επιτρέψει την εξαίρεση που ζητήθηκε δυνάμει του άρθρου 429, παράγραφος 14, του κανονισμού 575/2013.
- 120 Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη της βαθμολογίας που δόθηκε στη Γαλλική Δημοκρατία από εξωτερικούς οργανισμούς πιστοληπτικής αξιολόγησης, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η Standard & Poor's, η οποία δεν ήταν «η υψηλότερη δυνατή», και του διακανονισμού των πενταετών συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης, που συνεπαγόταν «πιθανότητα αθέτησης των υποχρεώσεων [της εν λόγω χώρας] μη αμελητέα», η ΕΚΤ εκτίμησε ότι η σημασία των ανοιγμάτων των πιστωτικών ιδρυμάτων που υπόκεινται στην προληπτική εποπτεία της έναντι του CDC ήταν κρίσιμο στοιχείο που έπρεπε να συνεκτιμηθεί για την αξιολόγηση του συνολικού κινδύνου, από πλευράς προληπτικής εποπτείας, που ενέχει η κατάσταση των εν λόγω ιδρυμάτων.
- 121 Επομένως, η ΕΚΤ αξιολόγησε τον κίνδυνο αθέτησης των υποχρεώσεων της Γαλλικής Δημοκρατίας βάσει στοιχείων δυνάμει των οποίων μπορούσε ευλόγως να θεωρηθεί ότι ο κίνδυνος που συνδέεται με την πιστοληπτική ικανότητα της γαλλικής κεντρικής διοίκησης δεν ήταν αμελητέος, χωρίς δε να μπορέσει η Crédit Lyonnais να αποδείξει ότι η εκτίμηση αυτή ήταν προδήλως εσφαλμένη.

- 122 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι εναπέκειτο εν προκειμένω στην ΕΚΤ, στο πλαίσιο της εφαρμογής της ευρείας εξουσίας εκτίμησης που διέθετε, να καθορίσει αν ο χαμηλός κίνδυνος αθέτησης των υποχρεώσεων της Γαλλικής Δημοκρατίας τον οποίο διαπίστωσε, βάσει μη προδήλως εσφαλμένης εκτίμησης, έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς της αξιολόγησης στην οποία όφειλε να προβεί.
- 123 Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας αυτής εξουσίας εκτίμησης, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το επίπεδο κινδύνου που ελήφθη υπόψη και οι επιπτώσεις του στην κατάσταση των ιδρυμάτων που υπόκεινται στην εποπτεία της ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτίμησης.
- 124 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και, συνακολούθως, ο λόγος αυτός στο σύνολό του.
- 125 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 126 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αυτό αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 127 Το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ορίζει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 128 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Crédit Lyonnais ηττήθηκε και η ΕΚΤ ζήτησε, τόσο ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, να καταδικαστεί η Crédit Lyonnais στα δικαστικά έξοδα, η Crédit Lyonnais φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ΕΚΤ στο πλαίσιο της πρωτόδικης και της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Απριλίου 2021, Crédit Lyonnais κατά ΕΚΤ (T-504/19, EU:T:2021:185), καθόσον με την απόφαση αυτή έγινε δεκτό το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και, εν μέρει, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκαν πρωτοδίκως και ακυρώθηκε η απόφαση ECB-SSM-2019-FRCAG-39 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της 3ης Μαΐου 2019, στο μέτρο που με την εν λόγω απόφαση της ΕΚΤ δεν επιτράπη η εξαίρεση από τον υπολογισμό του δείκτη μόχλευσης της Crédit Lyonnais του 34 % των ανοιγμάτων της έναντι του Caisse des dépôts et consignations.**
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε πρωτοδίκως στην υπόθεση T-504/19 από την Crédit Lyonnais.**
- 3) Καταδικάζει την Crédit Lyonnais στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)